

СТАНОВИЩЕ

за

участниците в конкурс за „професор” по професионално направление 3.2. психология /организационна психология, експериментална психология/ за нуждите на ВСУ „Черноризец Храбър”

Автор: проф. д.пс.н. Людмил Георгиев

На обявения в Държавен вестник, бр. 59 от 02.08.2011 год., конкурс за „професор” по професионално направление 3.2. психология /организационна психология, експериментална психология/ за нуждите на ВСУ „Черноризец Храбър”, се е явил един-единствен кандидат – доц. д-р Валери Стоянов. От представената документация е видно, че във всички етапи по процедурата на конкурса са спазени законовите изисквания, т.е. конкурсът е легитимен и законосъобразен.

На конкурса за „професор” доц. д-р Валери Стоянов се явява с внушителен брой публикации – три собствени монографии, пет студии, от които една в съавторство, осем статии, от които три в съавторство, пет учебни помагала и ръководства, от които две в съавторство и 35 научни доклади, изнасяни на национални и международни конгреси и конференции, от които 18 в съавторство. Това обстоятелство само по себе си достатъчно ясно говори за научната продуктивност и активност на доц. д-р Валери Стоянов, давайки представа за аргументираната и основателна претенция да му бъде дадена академичната длъжност „професор”. Разбира се, в едно Становище не е възможно да бъдат рецензирани всички представени публикации, дори и тези след получаването на научното звание „доцент”, макар че бих акцентирал върху първите две монографии: „Човекът в организацията. Психологичен анализ” /2008 год./ и „Теория и практика на експерименталното психологично изследване” /2009 год./. В тези произведения доц. д-р Валери Стоянов убедително демонстрира

своята богата психологическа култура и компетентност, още повече, че те са адекватни тъкмо на професионалното направление, по което е обявен конкурса. Същото може да се каже и за третата монография, която по същество изпълнява функцията на реабилитационен труд.

Безспорно е, че в цялото научно творчество на доц. д-р Валери Стоянов, с най-голяма тежест присъства монографията: „Психичен стрес в организацията. Системен модел за изследване” /2011 год./. В нея авторът се спира на една колкото традиционна, толкова и актуална теоретична и практическа проблемна област, и то не само за организационната или експерименталната психология. Традиционна, поради възпроизвеждащата се необходимост от перманентно решаване на първата основна цел на нашата наука, а именно натрупване на знания за психичните преживявания; актуална, заради безалтернативното изискване за текуща реализация на втората основна цел на психологията, а именно подобряване на качеството на живот на хората във всички сфери на социалната практика. Вероятно няма да бъде пресилено, ако кажа, че в своята монография доц. д-р Валери Стоянов дава своя принос към необходимото предметяване на тези две фундаментални задачи, ако щете и ценности на психологическата наука, независимо от времето и мястото на нейното пребиваване. Особено, що се отнася до драматично възпроизвеждащата се през последните толкова дълги години цялостна криза както в измеренията на обществения живот, така и в индивидуалното битие на хората в нашата страна. Всъщност, поставяйки личността в центъра на своята изследователска ориентация, доц. д-р Валери Стоянов предлага оригинален модел за оценка на стреса в организацията, очевидно доказан в рамките на емпиричното изследване, но не толкова като самоцел, колкото като база за минимизиране на негативните последици и перспективите на личността да се справи с тях. Безспорно е, че споделяйки идеята за възможното управление на стреса в организацията, доц. д-р Валери

Стоянов очертава рамките на необходимата намеса на психолога и на психологията в тази микро социална среда, тъй като по отношение на промените в макро социалната среда тяхната роля е по-скоро твърде хипопетична. Що се отнася до произтичащата от тази намеса, така или иначе, оценка за мениджърската компетентност, то вероятно, поне като пожелание, би представлявал някакъв интерес проследяването на връзката между спецификата на културата и съдържащите се в нея критерии за компетентност със самополагането на мениджъра в организацията, макар че тази връзка сигурно има отношение към цялостното представяне на проблема за преживяването на стреса от хората. Особено като се има предвид отдавна доказания, най-после приет и в психологията факт, че „социална среда изобщо” няма, че тя винаги е тотално културно детерминирана. Разбира се, тези мои разкрепостени вариации по темата би следвало да се разглеждат като теоретични закачки, а не като оценка. В крайна сметка, доц. д-р Валери Стоянов ни предлага един модерен и твърде компетентно написан труд, в който личи неговата безспорна изследователска култура.

Едно от важните изисквания при рецензирането на различните видове конкурси и защиты е оценката за степента на съответствие между представите на кандидата за неговите научни приноси и тези на рецензиращия. В случая искам да кажа, че е налице висока степен на съответствие, макар че някои от приносите може би се нуждаят от определено „смислово докосване”, за да могат наистина да отразят действителното съдържание на приносите и тяхното адекватно „обличане в думите”, т.е. понятийното им формулиране. Във всеки случай трябва да отбележа, че това нещо го наблюдавам при 95 процента от рецензиите, които съм писал, а те наистина са много, повярвайте ми.

В заключение, имайки предвид безспорните научни постижения на доц. д-р Валери Стоянов, неговата богата психологическа – теоретична и

изследователска култура, уважаваните от студентите преподавателски качества, колегиалната добронамереност и човешкото му себепологане в тази наша драматична действителност, убедено препоръчвам на дълбоко уважаваните от мен членове на почитаемото жури, да бъдат благосклонни и да му дадат академичната длъжност „професор” по така формулираното професионално направление 3.2. психология /организационна психология, експериментална психология/ за нуждите на ВСУ „Черноризец Храбър. Считам, че това ще бъде адекватно, макар и в известен смисъл закъсняло признание, за един достоен живот и смислена научна кариера, отдадени на психологията и на Университета.

30.10.2011 год.

С о ф и я

Автор:

/проф. д.пс.н. Людмил Георгиев/